

HET ONTWERP VAN WET OP DE ZIEKENVERZORGING.

Antwoord aan KOCH.

Dat een groot deel der geneeskundigen zijn taak met volle toewijding vervult, stem ik gaarne toe, en ik heb dit ook nooit ontkend.

De „Sneer” op den achturedag heeft geen zin, waar dit onding toch door mij nooit is verdedigd; sommigen verbinden deze echter onafscheidelijk aan het ambte-naarschap van den arts en het lijkt soms wel, of dit hét argument ertegen is, hetgeen mij aangenaam is te noteeren.

Dat ik zelf een paar jaar een zeer drukke fondspractijk had, ook nog in het fondsbestuur zat, wist KOCH niet; ik ontleen onder meer daaraan het recht over het fondsstelsel mee te spreken. KOCH zou vermoedelijk velen verplichten, als hij eens aantoonde, op welke wijze een fondsspreekuur van ongeveer 40 patiënten (en dat is niet veel) goed moet worden gedaan. Als de arts daarvoor 2 uren beschikbaar heeft, dan is dat vrij ruim genomen en heeft hij voor ieder 3 minuten tijd. Rechtvaardigt dit de opmerking, dat het groote fondsspreekuur met bekwamen spoed wordt afge-werkt, of niet? Het woord „afroffelen” is van KOCH, niet van mij.

Amsterdam, 18 October 1920.

C. J. BRENKMAN.

SPREKERS VOOR HET GROENE KRUIS.

Naast de verbetering van de ziekenverpleging beoogen Groene Kruis en Witte Kruis ook de bevordering van den algemeenen gezondheidstoestand. Een der middelen, waarvan met voorliefde door vele afdelingen gebruik gemaakt wordt om beide doel-einden na te streven, is volksvoorlichting door het doen geven van populaire voor-drachten en cursussen. Hiertoë is in de eerste plaats de medewerking van de genees-heeren onontbeerlijk; vooral de voorlichting op hygiënisch gebied moet in hun handen blijven.

Om dit mogelijk te maken zou het dagelijksch bestuur der Algemeene Neder-landsche Vereeniging „Het Groene Kruis” gaarne een lijst van sprekers aanleggen, die in het orgaan der vereeniging kan worden gepubliceerd, zoodat de afdelingen weten, tot wien zij zich wenden kunnen, indien zij een spreker willen uitnoodigen. Namens het dagelijksch bestuur richt ondergeteekende daarom het verzoek tot zijn collegae, die tot medewerking bereid zijn, zich op te geven aan het Centraal Bureau der vereeniging, Oude Gracht 35, Utrecht, onder vermelding van de onderwerpen, waarover zij c. q. zouden willen spreken, en de voorwaarden, die zij voor het aan-vaarden van zulk een opdracht stellen.

Utrecht, 18 October 1920.

H. G. HAMAKER.

DE BUITENGEWONE ALGEMEENE VERGADERING TER BESPREKING
VAN DE ZIEKENVERZORGING.

Zonder twijfel zal het hoofdbestuur wel gegronde redenen hebben gehad om reeds zoo spoedig een buitengewone algemeene vergadering aan het nieuwe wetsontwerp te wijden; doch het zou m. i. niet ondienstig geweest zijn, indien ook de afdelingen en de leden van deze redenen hadden kennis gedragen. Ook moet het bevreemden, dat voor de behandeling van dit gewichtige onderwerp geen vergaderingen van de huisartsenorganisatie en van de specialistenorganisatie zijn voorafgegaan, vooral omdat de onvoldoende regeling van de specialistische hulp in een der vorige ontwerpen, verkregen bij een nog niet onderverdeelde Maatschappij, steeds een der krachtigste argumenten geweest is voor de eischen der specialisten tot vorming van een afzon-derlijke groep. Wij staan thans op het standpunt, dat de belangen der huisartsen en der specialisten veelal met elkander in strijd zijn en deze dus voor de bespreking van de wijze, waarop hun belangen in een wetsontwerp worden behandeld, afzonderlijk

möeten vergaderen, omdat zij in de algemeene vergadering als minderheid te weinig invloed zouden hebben. Men zou nu toch verwacht hebben, dat ook in de afdelingen eerst de huisartsen en de specialisten afzonderlijk vergaderd zouden hebben, afzonderlijk hun opmerkingen naar het bestuur van hun eigen organisatie zouden hebben gezonden en een afgevaardigde zouden hebben benoemd voor een eigen algemeene vergadering, waarna de besturen dezer organisaties door samenwerking met het hoofdbestuur tot een gemeenschappelijke gedragslijn zouden zijn gekomen. Misschien zouden sommigen dan nog verlangen, dat de besluiten in een algemeene vergadering worden goedgekeurd, doch noodzakelijk is dit niet. Ik wil volstrekt niet voorstellen thans nog dezen weg te volgen, doch ik meen, dat, indien men werkelijk de beloofde zelfstandigheid der organisaties wil erkennen, zulks in het vervolg zal moeten geschieden.

Ten slotte zij mij de opmerking vergund, dat zonder twijfel de meeste afdelingen, alvorens te vergaderen, gaarne kennis genomen zouden hebben van het praeadvies, dat volgens de laatste publicatie door een door het hoofdbestuur benoemde commissie is uitgebracht. Zou het ontbreken van eenig praeadvies misschien de reden geweest zijn, dat tot op heden nog 35 afdelingen in gebreke zijn gebleven opmerkingen in te zenden?

's-Gravenhage, 18 October 1920.

A. C. VAN BRUGGEN.

VEREENIGING „ONDERLINGE VROUWENBESCHERMING”.

Het heeft de aandacht getrokken van het bestuur der vereeniging „Onderlinge Vrouwenbescherming”, gevestigd te 's-Gravenhage, welke vereeniging zich o.m. ten doel stelt het lot der ongehuwde moeder en van haar kind te verlichten, dat slechts een gering percentage van de ongehuwde moeders in ons land zich tot haar om hulp en steun wendt.

Het bestuur zou voorzeker alle reden hebben om zich daarover te verheugen, wanneer het zou mogen aannemen, dat zij, die zich niet tot de vereeniging wenden, alle hulp kunnen ontberen. Tot dit optimisme meent het echter geen aanleiding te hebben. Integendeel. Het bestuur is overtuigd, dat vele ongehuwde moeders in den lande moreel en finantieel in zeer bedroevende omstandigheden leven, dikwijls niet weten tot wie zij zich om raad wenden moeten en daardoor te gronde gaan.

Het bestuur meent daarom goed te doen de lezers en lezeressen van dit *Tijdschrift*, die uit den aard van hun beroep veel met de ongehuwde moeder in aanraking komen, eens op het bestaan der vereeniging te wijzen, en daaraan het verzoek toe te voegen, bij daarvoor in aanmerking komende gevallen de hulp der Vereeniging in te roepen.

Afdelingen zijn gevestigd te: Amsterdam, Leiden, den Haag, Rotterdam, Middelburg, Utrecht, het Gooi (Hilversum) en Groningen, terwijl in verschillende plaatsen van het land correspondenten wonen. Voor de behandeling van gevallen buiten de afdelingen wende men zich tot mevrouw C. VAN SCHAİK-DOBBELMANN, Westersingel 54, Rotterdam; voor belangstellenden is het laatste jaarverslag bij de secretaresse mej. mr. J. VAN AALTEN, Heemraadsingel 210, Rotterdam gaarne beschikbaar.

Utrecht,
October 1920.

JOH. A. ALBERS, arts,
lid v. h. hoofdbestuur der vereeniging.

STEUN VOOR DUITSCHE GELEERDEN.

Na mijn laatste opgave zijn ontvangen:

Dr. F. te P. f 20.—; dr. C. te den D. f 10.—; prof. Z. te A. f 100.—; dr. S. te A. f 200.—; dr. van D. te A. f 25.—; dr. H. M. H. te 's-Gr. f 10.—; dr. van W. te 's Gr. 10.—; dr. S. te A. f 10.—; dr. A. E. V. te B. f 5.—; dr. Z. te B. f 10.—
Totaal met vorige opgave f 1423.50 en 854.35 mark.

Den Haag, Frankenslag 2, 17 October 1920.

J. KOOPMAN.